

under dette Sand fast Verbund, som Andragerne mene vilde være vel egnet til at arberde i. De tro altsaa ikke, det kunde være saa uoverkommeligt at faae bygget en Havn derude, ihvorvel det naturlibvis nok vilde være uoverkommeligt for Folkene selv. Jeg mener ogsaa, en saadan Havn vilde have megen Betydning for mange Interesser, der ogsaa maa falde sammen, med Statens, og desuden er Odde det Sted, der ligger nærmest ved den jydsk Kyst, idet der fra Griben til den nærmeste Kyst paa Sjælland kun er 4 Mil og til Grenaa Havn 5 Mil, saaledes er det opgivet for mig, og saavidt jeg kan se paa Kortet, skal der ikke feile Meget deri. Hvis Seilabsen kunde gaa derover, vilde det altsaa være den korteste Vej mellem Sjælland og Sjælland. En Ting kommer nu her til, og det er den, at ikke Nogen kan erindre, at der i Mands Minde har været tilfrosnen derude. Det fryser aldrig der, saa det vilde ganske vist være en isfri Havn (Verg: Og saa en Jernbane!) Ja, en Jernbane vilde jeg ogsaa gjerne have, men det er muligt, at naar man fik en Havn, kunde vi snarere faae en Jernbane, thi først da vilde Havnen faae sin rette Betydning, thi da vilde Overfarten fra Sjælland til Sjælland blive hurtigere end ad nogen anden Vej. Ogsaa i militær Henseende vilde en saadan Havn i Forbindelse med en Jernbane være af overmaade stor Betydning, saa jeg tror ikke, at det Andragende, der her er indkommet for det høje Thing, er ganske umotiveret (Verg: Det er der Ingen, der har sagt). Nei, men det ærede Udvalg har jo mulig ikke haft det Kjendskab til Egnen derude som jeg, og maatte af den Grund ingen Indstilling gjøre, og det fremhæves jo ogsaa her, at Udvalget ikke veed, om Andragendet har været indsendt til Indenrigsministeren. Det veed jeg heller ikke, men i alt Fald har jeg dristet mig til at stille mit Forslag, fordi jeg kunde ønske, at Andragendet kom til Indenrigsministeren, om ikke af anden Grund, saa fordi den høitærede Indenrigsminister mulig kunde finde sig foranlediget til at foretage en saglig Undersøgelse derude paa Griben for at faae godtgjort, om det virkelig, saaledes, som Andragerne mene, lader sig gjøre at bygge en Havn derude, hvilke Befostringer det vilde medføre, om der virkelig er Trang til en saadan Havn, om den vil kunne gjøre den Gavn, Andragerne paaberaabe sig osv. Jeg ønsker altsaa Andragendet henvist, ikke fordi jeg tror, at der strax skulde blive bygget en Havn, men for at Undersøgelsen kan vise, hvorledes det forholder sig beroppe. Det er min Mening med Forslaget. — Jeg skal nu gaa over til at omtale det andet Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg veed ikke, om man skal kalde det Helb eller Uhelb, men vi have jo i den senere Tid faaet flere Andragender fra Fiskere om Laan af Statskassen til dermed at ophjælpe deres Fiskeribedrift. Jeg for mit Bedkommende anser nu ikke dette for

førgeligt; jeg anser det meget mere for glædeligt, at Mænd, der bo paa saadanne Steder, hvor der virkelig er Rigdom af Fisk, ville offre deres Tid og Kræfter for at fremdrage saa meget som muligt af den Rigdom, der findes i Havet. Der er nu Tale om 4 Fiskere ude fra Odde, der andrage om et Laan paa 2,500 Kr. til dermed at forbedre deres Fiskeriredskaber. Vi ere jo Alle, saaledes som det mange Gange er blevet udtalt, enige om at ville gjøre Noget for Fiskeriets Fremme, men der kan jo være forskellige Meninger om, paa hvilken Maade det bør ske. Jeg mistjender nu ikke de Maader, der ere antydede af andre ærede Medlemmer, og jeg er ogsaa villig til at gaa med til at gjøre, hvad der kan gøres ad de Veie; men, som jeg udtalte under 1ste Behandling af Finantsloven, jeg tror, at der ogsaa er andre Maader, hvorpaa man kan arbejde hen til Fiskeriets Fremme, og da navnlig ved at hjælpe saadanne uformuende Folk, der virkelig have Kraft og Lyft til at drive den Gjærning. Det er jo nemlig ganske vist, at, naar disse Folk mangle de fornødne Midler, kunne de ikke drive deres Gjærning paa samme Maade, som naar de have dem. De Mænd, der her er Tale om, have i Grundten saamegen Eiendom, at de kunde stille betryggende Pant for Laanet, men de ønske dog Laanet paa samme Betingelser som 4 andre Fiskere, der for et Aars Tid siden vare saa heldige at opnaa et lignende Laan. Jeg vil ved denne Leilighed yde den høitærede Minister min Tak og Anerkjendelse for den Humanitet, han har udvist ved sidstnævnte Laan; thi ogsaa de Bedkommende havde tilbudt Pant i deres Eiendomme, men saavidt mig bekendt, forlangte Regjeringen kun Pant i de Redskaber, der bleve anskaffede for Laanet, og det kalder jeg human. Saaledes som jeg nævnte ved det forrige Andragende, hvortil jeg her kan henvise, idet begge Andragenderne jo vedrøre et og samme Sted, om end to forskellige Sager, kunne heller ikke de heromhandlede Fiskere nu drive deres Fiskeri, som de vilde kunne det ved bedre Fiskeriredskaber; navnlig mangle de en større Fiskerbaad og et Bundgarn, ligesom de ogsaa gjerne vilde anskaffe sig Saltkar og Tønder til Indretning af et Sildefakteri, hvorved de ville være istand til at faae det størst mulige Udbytte af deres Fiskeri, hvad de paa ingen Maade kunne faae under de nuværende Omstændigheder. Der kommer nu til Kysten mange Fiskeprangere, navnlig svenske, for at afhjæbe dem deres Fangst, og forsaavidt Veiret er saa godt, at Prangerne kunne komme, faae Fiskerne ogsaa deres Fangst godt betalt; men træffer det sig saa, at Prangerne ikke kunne komme, maa Fiskerne sælge deres Fangst for, hvad de kunne faae for den, og det er blevet mig sagt, at det undertiden kun er 45 Ore for Olen. Det er altsaa i det nævnte Tilfælde, Laanet skulde bruges, og det kunde vel ogsaa tjene til Anbefaling for at give det, at de Folk, der